

אֵלֶּזְנֹת

לְעֵלְמֵנוּ עֶבֶת

פְּרֻשֵׁת תַּנְחִי"ע-מְזוּרָה

הַס"ד, אֲלִיּוֹן כ'

הָיָה נִרְגָשׁ מֵעֶצֶם הָעֲבֹדָה שָׂרְבוּ מִזְמִין אֵלָיו עֲגֻלוֹן פְּשוּט, אֲלָא שְׁהִתְרַגְּשׁוּתוֹ שֶׁל הַחֲסִיד שֶׁלָּא הִצְלִיחַהּ לְהִדְבִיק גַּם אֶת הָעֲגֻלוֹן, שְׁלֹא נִמְנָה עִם קִהְלוֹת הַחֲסִידִים וְלֹא הִכִּיר אֶת אֲרָחוּתֵיהֶם. אֲדַרְבָּה, הַהִזְמָנָה אֶל הַצְדִּיק הִרְתִּיעָה אוֹתוֹ, וְהוּא נִסָּה לְהִתְחַמֵּק מִמֶּנָּה. מִשָּׂרָאָה הַחֲסִיד כִּי הָעֲגֻלוֹן מִבְּקֵשׁ לְהִשְׁתַּמֵּט, הִכְנִיס נִימָה שֶׁל אִיּוֹם בְּדַבְרָיו וְאָמַר לוֹ: אִם לֹא תִבּוֹא עִמִּי עֲכָשׁוּ אֶל הַצְדִּיק לֹא אֲשַׁכַּר אוֹתְךָ לְדַרְךָ חֲזָרָה. הָאִיּוֹם הַזֶּה הִשְׁפִּיעַ עַל הָעֲגֻלוֹן וְהוּא פָּנָה אֶל בֵּית הַרְבִּי.

בְּבוֹאוֹ אֶל הַרְבִּי קִדַּם הַרְבִּי אֶת הָעֲגֻלוֹן בְּמֵאוֹר פָּנִים וּבְחֲמִימוֹת מִפְּגָנָת. הָעֲגֻלוֹן שְׁהִתְפַּלֵּא עַל יַחְסוֹ שֶׁל הַצְדִּיק אֵלָיו, הִפְתִּיעַ עוֹד יוֹתֵר כְּאִשֶּׁר הַצְדִּיק הִזְמִינוּ לָשׁוּב אֵלָיו לְמַחֲרָת, כְּדִי לְסַעֵד עִמּוֹ בְּצוֹתָא אֶת סְעוּדַת הַצְּהָרִים.

אֲךָ יֵצְאָה עֲגֻלוֹן מִן הַבַּיִת פָּנָה הַצְדִּיק אֶל זִוְגָתוֹ הַרְבֵּנִית וּבִקְשָׁה לְהִכִּין לְסְעוּדַת הַצְּהָרִים שֶׁל יוֹם הַמַּחֲרָה מֵעֲדָנִים מִיַּחְדִּים הַשְּׂמוּרִים לִימֵי חַג וּמוֹעֵד. בֵּינָתַיִם פְּשְׁטָה הַשְּׂמוּעָה עַל הָעֲגֻלוֹן הָאֲלֵמוֹנִי הַזּוֹכָה לְכָבוֹד מְלָכִים בְּבֵית הַצְדִּיק. הַשְּׂעֵרוֹת שׁוֹנוֹת נִזְרְקוּ לְחַלֵּל הָאוִיר, הַחֵל מִבְּעַל עֲבָרָה גְדוֹל שֶׁהַצְדִּיק מִבְּקֵשׁ לְהַחֲזִיר בְּתִשּׁוּבָה וְעַד כִּי הוּא אֶחָד מִל"ו צְדִיקִים נִסְתָּרִים שְׁעֵלֵיהֶם עוֹמֵד הָעוֹלָם.

עַד מֵהָרָה כָּתְרוּ אֶת הָעֲגֻלוֹן קְבוּצָה שֶׁל פְּרָחֵי הַחֲסִידִים, וְהִלְלוּ תָּבְעוּ מִמֶּנּוּ בְּמִפְגִּיעַ לְגִלוֹת לָהֶם מִדּוּעַ זָכָה לְכָבוֹד כֹּה גְדוֹל מִצַּד הַצְדִּיק. הָעֲגֻלוֹן הִנְבּוֹךְ הַצְהִיר בְּהוֹן צָדֵק כִּי הוּא בְּעֶצְמוֹ אִינוֹ יוֹדֵעַ, לֹא רַב אֲנִי וְלֹא צְדִיק, אֲלָא סַתֵּם עֲגֻלוֹן פְּשוּט. אוֹלָם בְּנֵי הַחֲבוּרָה לֹא הִרְפוּ,

הָעֲגֻלוֹן שָׂזָכָה לְסַעֵד עַל שִׁלְחוֹן אֶחָד עִם אַבְרָהָם אַבִּינוּ

וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יִמּוֹל בְּשׂוֹר עָרְלָתוֹ (יב, ג).

מִדֵּי פַעַם בְּפַעַם נוֹהֵג הָיָה הַחֲסִיד הָעֲשִׂיר לְפַקֵּד אֶת חֲצֵר רְבוֹ הַרְה"ק הַצְּמַח צְדֵק מְלִיּוּבְאוּיִטְשׁ זִיע"א. שֵׁם בְּבֵית מְדַרְשׁוֹ שֶׁל הַצְדִּיק נִדְחַק הָיָה בֵּין כָּלֵם כְּשׁוּהָ בֵּין שׁוּיִם, וְשׁוֹתָה מִיַּם חַיִּים הַיִּשָּׁר מִמְּקוֹר נְבִיעֹתָם. בְּמִיחָד מִקְפִּיד הָיָה לְבוֹא אֶל רְבוֹ שְׁעָה שְׁעֵמֵד לְחַתֵּם עַל עֶסְקָה כְּלִשְׁהִי.

הוּא לֹא הָיָה עוֹשֶׂה שׁוּם צַעַד חֲשׁוֹב בְּחַיָּיו לֹלָא קִבְּלַת הַסְּכָמָה וּבִרְכָה מִהַצְדִּיק. תּוֹדוֹת לְכֹה נִמְנַע לֹא פַעַם מִיִּזְמוֹת עֶסְקִיּוֹת שְׁעַל פְּנִיָהן נִרְאוּ מִבְּטִיחוֹת וּבְדִיעַבְד הַתְּבַרְרוּ שְׂגוּיּוֹת. וְאִמְנָם הַבִּרְכָה שְׁרַתָּה בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְעֶסְקִיו פָּרְחוּ לְעֵלָא וְלַעֲלָא.

בְּתֵם אֶחָד מִבְּקוּרָיו בְּחֲצֵר רְבוֹ בָּא אֵלָיו לְטַל מִמֶּנּוּ בִּרְכַת פְּרֻדָּה. וְאָז בִּקְשׁוֹ הַצְדִּיק: בְּפַעַם הַבָּאָה בּוֹא לְכָאן עִם עֲגֻלוֹן פְּלוֹנִי. הַבְּקִשָּׁה הִפְתִּיעָה אוֹתוֹ, שִׁפְן עַד כֹּה לֹא נִהַג הַצְדִּיק לְהִתְעַרֵּב בְּעֲנִינִים שׁוֹלִיִּים שְׁכָאֵלָה, דְּגִמַּת זְהוּת הָעֲגֻלוֹן שְׁאֵת שְׁרוּתָיו יִשְׁכַּר, אֲבָל אֲמוֹנָתוֹ בְּרַבּוֹ הִיָּתָה שְׁלֵמָה וְהוּא לֹא הִרְהֵר אַחַר דְּבָרָיו אֲפִלּוֹ כְּמֵלֵא הַנִּימָה. הוּא הִנִּיד רֵאשׁוֹ לְאִשׁוֹר וּפְסַע בְּהַכְנָעָה לְאַחֹר.

כְּעֵבֶר כְּמָה חֲדָשִׁים שָׁב הַחֲסִיד לְחֲצֵר הַצְדִּיק. אֶת הַדְּרָךְ מִבֵּיתוֹ לְלִיּוּבְאוּיִטְשׁ עָשָׂה כְּפִי שְׁצוּהָ עֵלָיו רְבוֹ, בְּעֲגֻלָּתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ עֲגֻלוֹן. כְּשֶׁנִּכְנַס אֶל הַצְדִּיק הוֹדִיעַ לוֹ כִּי עָשָׂה כְּמִצְוֹתוֹ. בִּקְשׁוֹ הַצְדִּיק: אִם כֵּן הוּאֵל נָא לְהִזְמִין אֶת הָעֲגֻלוֹן לְהַכְנִס אֵלַי.

חִישׁ מֵהָר פָּנָה הַחֲסִיד אֶל הָאֲכַסְנִיָּה שְׁבָה שְׁהָה הָעֲגֻלוֹן. הוּא

יהודי שיקלע למקום. ופתאום, שעה קלה לפני רדת החמה, נקלע למקום הלך יהודי. קפצתי עליו כמוצא שלל רב וספרתי לו על הכבוד שנפל בחלקו להיות סנדק בבריתו של ילד מישראל. אולם האיש הפגין אדישות משנה וסרב לבוא. השתטחתי לפניו ארצה והתחננתי: ילד יהודי מחכה להכנס בבריתו של אברהם אבינו, האב שוכב גוסס והאם בוכיה, איך תוכל להתעלם מכך ולהמשיך בדרכך.

הדברים הללו חדרו ללבו והוא הסכים לבוא. לאחר הברית הצעתי להלך שנסעד יחדיו סעודת מצוה. בבית לא היה מאומה ואני הוצאתי מתרמילי לחם ומעט גבינה. נטלנו שנינו את ידינו והסבנו לסעודת מצוה.

בתם הסעודה הציע ההלך כי נקרא לבעל הבית שיצטרף אלינו לזמון. הבטתי בו כמי שיצא מדעתו, האיך רואה כי הוא גוסס, שאלתי. אבל ההלך המוזר נגש אל האב המטל כאבן דוממת, וכעבר רגע הקימו ממשיכבו והביאו אל השלחן. למראה הדבר נעתקה לשוני מפי.

בתם ברכת המזון סרתי לרגע לעגלתי, וכשחזרתי אל הבית לא ראיתי עוד את ההלך. האיש נעלם כלא היה, סים העגלון בחיוף נבוך. למחרת הגיע העגלון לביתו של הצדיק וסעד עמו סעודת צהרים חגיגית. לאחר מכן נודע הסוד שהשלים את התמונה. אחד מבני ביתו של הצדיק ספר, כי בתם הסעודה התבטא הצדיק באזניהם: יהודי שזכה לסעד על שלחן אחד עם אברהם אבינו עליו השלום השתוקקתי מאד לסעד עמו גם כן.

(בין הדגים לזמירות' - פרשת לך)

ושאלוהו: אולי תוכל להזכר במקרה מיחד שקרה לך באחרונה. העגלון גרד בפדחתו, והחל לגמגם משהו. עיניהם של צעירי החסידים נצתו בתקוה, והם דחקו בו לספר. והוא אכן החל לספר:

בנסיעותי המרבות, מגיע הנני גם לישובים נדחים שבהם מתגוררת משפחה יהודית בודדת בין הגוים. לא אחת ארע שיהודים פנו אלי בשאלה, אם יודע אני למול, מפיון שהגיע היום השמיני למילה ובכל הסביבה אין בנמצא מוהל, לכן למדתי הלכות מילה והשתלמתי במלאכת קדש זו. בעגלתי אני נושא עמי כלי מילה. וברוך ה' כבר נודמן לי לערך בריתות לא מעטות בכמה ישובים רחוקים.

לפני כמה חודשים נקלעתי לתוך יער ותעיתי בדרכי. פתאום הגיע לאזני קול בכי קורע לב. הלכתי בעקבות הקול והגעתי לבקתה עלובה של יערן יהודי. הבכי בקע מגרונה של בעלת הבית. היא ספרה לי, כי בעלה חלה לפני זמן במחלה קשה והוא מטל על מטתו בלי יכולת לנוע ולזווע, וכל זאת בדיוק היום ביום השמיני להלדת בנה הרך. בעלי אמור היה לנסע אל העיר הקרובה ולהזעיק משם מוהל, וכעת אין הוא מסגל לזוז ואינני יודעת מאין יבוא עזרי, יבבה האשה. הרגעתי את האשה המפתעת ואמרתי לה: אל דאגה, יהודיה טובה, אני בעצמי מוהל. אלא שכעת היה עלי למצא סנדק, מפיון שהאב לא היה מסגל להניע איבר מאיבריו. יצאתי אל אם הדרך בנסיון נואש למצא

שווקי הטר

חידון אֵלֶּךָ? נות - נושא פרסים איזו מכה מעֵשֶׁר מכות מצרים מופיעה בפרשה זו (תזריע)?

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר". את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני למספר פקס: 077-470-26-81 או למייל: magdenot@gmail.com נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון. בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":
פרשת יתרו:
ה' יצחק אילוז מאשדוד.

פתרון החידה - פרשת יתרו:
ש. היכן מוזכרות מדרגות בפרשה זו?
ת. אומר שאסור לעלות אל המזבח במדרגות, אלא חייבים לבנות לו כבש (רמפה) (שמות כ, כ)

